

ZPRAVODAJ STARÉHO MĚSTA POD SNĚŽNÍKEM

ŘÍJEN 2005

ROČNÍK XI

ČÍSLO 10

2,-

Usnesení z 57. schůze rady města ze dne 29.8.2005

RM schvaluje:

1) povolení venkovního posezení o výměře 30 m² pro návštěvníky cukrárny paní Romaně Holbové za měsíční poplatek 100,- Kč.

2) záměr pronájmu části stav. pl. č. 230 o výměře 240 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem

3) manželům Ing. Michalu a Ing. Evě Toflovým záměr výstavby srubu z borovicových kulatin na parcele č. 750/2 v k. ú. Hynčice pod Sušinou

4) výměnu bytů mezi panem Petrem Luksem a paní Janou Temňákovou s tím, že nájemní smlouva s panem Petrem Luksem bude uzavřena na dobu určitou do 31.12.2005

5) aby se novým nájemníkem po Ing. Dušanu Juříčkovi stal pan David Falhar

6) podpis smlouvy s firmou Výtahy Olomouc s. r. o. na zajištění servisu výtahů ve věžových panelových domech

7) podpis smluv se Severomoravskou energetikou, a. s., na dodávku elektřiny pro čerpání vody z vrtů pro Novou ulici a na dodávku elektřiny pro domy č. 400 a 401 v sídlišti Budovatelů

8) 20.000,- Kč na rozšíření sítě místního rozhlasu

9) finanční příspěvek ve výši 5.000,- Kč Sdružení cestovního ruchu Jeseníky na samostatný stánek na veletrhu cestovního ruchu Regiontour, který proběhne v Brně ve dnech 12. až 15.1.2006

RM doporučuje:

10) zastupitelstvu města schválit prodej domu č. 312 v Hornické ulici bez slevy t. j. za 620.550,- Kč, případně i jinému zájemci

11) manželům Ing. Michalu a Ing. Evě Toflovým jednat s místní firmou EUROTÉS o dodávce stavby srubu v k. ú. Hynčice pod Sušinou z hraněných trámů

12) panu Janu Sojkovi, aby si nynější byt vyměnil za menší byt nebo svobodárnu

13) zastupitelstvu města schválit souborné stanovisko ke konceptu řešení ÚP Starého Města

RM nedoporučuje:

14) zastupitelstvu města schválit paní Márii Žigové prominutí penále ve výši 25.141,- Kč za dluhy vzniklé na nájemném a službách spojených s užíváním bytu

15) zastupitelstvu města schválit bezúplatný převod bývalé celnice v Nové Senince Společenství Romů na Moravě o. p. s. k vybudování výchovného, vzdělávacího a kulturního centra

16) přijmout nabídku firmy PalivaEnergo s. r. o. , na rekonstrukci kotleny v kulturním domě, kdy došlo k navýšení původně dohodnuté ceny o více než 200 tis. Kč

RM ukládá:

17) tajemníkovi MěÚ vytipovat, o které další pozemky z majetku Lesů ČR by mohlo mít město zájem v rámci směny za pozemky z majetku města

18) městskému úřadu zveřejnit na dobu 15 dnů na úředních deskách záměr pronájmu části stav. pl. č. 230 o výměře 240 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem

19) starostovi města, aby telefonicky informoval pana Květoslava Krále z Krajského úřadu Olomouc, že Chemoprojekt

a. s., nemá volnou kapacitu na zpracování projektu na elektrifikaci objektu cizinecké policie na Kladském sedle a na kabel VN a aby jednal přímo s Ing. Ciprisem z Dopravního projektování s. r. o., středisko Olomouc

20) odboru místního a bytového hospodářství, aby zajistil vyčištění silniční vpusti u domu č. 176 v Jesenické ulici

21) komisi výstavby, dopravy a životního prostředí prověřit rozsah prací na dokončení chodníku k nádraží

22) komisi výstavby, dopravy a životního prostředí prověřit stav stromů u školní budovy č. 77

23) ukládá tajemníkovi MěÚ, aby u různých vydavatelství prověřil jejich nabídku na dodání propagačních materiálů

RM bere na vědomí:

24) žádost Ing. Karla Holomka jako zástupce obyvatel domů č. 55, 56 a 57 ve Stříbrnicích o zákrok, kterým by byl umožněn příjezd k uvedeným domům přes pozemky pana Luboše Tylicha a sděluje, že pro příjezd k domům je možno legálně využít cesty na parc. č. 1001/2 v majetku města a na parc. č. 996/1 v majetku družstva Live Green Area a dále doporučuje, aby pro zajištění příjezdu přes pozemky pana Luboše Tylicha současní majitelé domů jednali s ním

25) kladné stanovisko Zarządu Dróg Powiatowych Kłodzko k překračování státní hranice osobními automobily do 3,5 t a autobusy pro případ otáčení

26) informaci o současném stavu žádosti o dotace na akci „Kotelna na biomasu a centrální zásobování teplem Staré Město“ na Státním fondu životního prostředí ČR

27) informaci, že České dráhy doposud neodpověděly na žádost Města Staré Město o prodej části nádražní budovy ve Starém Městě

28) informaci, že Sdružení cestovního ruchu Jeseníky získalo dotaci na pořízení rolby Kässbohrer v částce 4 mil. Kč, kdy tato rolba bude upravovat lyžařské běžecké tratě v lokalitách Lipová, Ramzová a na Staroměstsku

Usnesení z 58. schůze rady města ze dne 12.9.2005

RM schvaluje:

1) záměr pronájmu části parc. č. 1402 o rozměrech 6 x 7 m v k. ú. Kunčice s roční výpovědní lhůtou

2) příspěvek 2.000,- Kč SKI klubu Staré Město pod Sněžníkem na „Dětský korunovační závod“

3) příspěvek 1.500,- Kč Tenisovému klubu Staré Město na tenisový turnaj o Pohár starosty Starého Města

4) pronájem části parc. č. 3244/1 o výměře 50 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem panu Vítězslavu Crhovi

5) pronájem části parc. č. 92 o výměře 432 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem paní Dagmar Mičundové

6) pronájem části parc. č. 73 (nově 73/15) o výměře 417 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem panu Romanu Schwanovi

7) pronájem části parc. č. 822 v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem firmě EUROTÉS s r. o. na dobu 5 let k umístění reklamy na výrobu roubených staveb

8) přijetí nabídky firmy SEWACO s. r. o. za cenu 5.000,- Kč zajistí přepracování projektu na akci „Kotelna na biomasu a centrální zásobování teplem Staré Město“ tak, aby byl v rámci 3. výzvy MŽP ČR k podávání žádostí o poskytnutí podpory v rámci operačního programu Infrastruktura úspěšně schválen

9) že se jednání na Ministerstvu vnitra ČR k otevření přechodu pro motorová vozidla do 3,5 t v úterý 13.9.2005 zúčastní členové rady města Ing. Milena Mikundová a pan Jiří Kamp a zástupce firmy SEWACO Brno ing. Vojtěch Doležal, tyto osoby se také zúčastní jednání na Státním fondu životního prostředí s vedoucím operačního programu Infrastruktura k žádosti o dotaci

10) doplnění programu zasedání ZM o prodej bytových domů v Nové Senince a o řešení situace kolem nefunkčnosti přestupkové komise

RM neschvaluje:

11) záměr pronájmu částí parc. č. 43 a č. 44 o celkové výměře 201 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem k užívání jako skládky železného šrotu

RM doporučuje:

12) zastupitelstvu města schválit záměr prodeje pozemku parc. č. 35/2 o výměře 823 m² v k. ú. Nová Seninka

13) zastupitelstvu města schválit odkoupení komunikace na parc. č. 2493/1, 2493/2 a 2493/3 v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem z konkursní podstaty Ligra a. s. za cenu od 1,- do 2,- Kč/m²

RM ukládá:

14) městskému úřadu zveřejnit na dobu 15 dnů na úředních deskách záměr pronájmu části parc. č. 1402 o rozměrech 6 x 7 m v k. ú. Kunčice

15) odboru místního a bytového hospodářství, aby podal návrh na soudní vystěhování pana Jana Sojky

16) starostovi města, aby na příští zasedání RM pozval zástupce firmy SITA Moravia a. s. ke zdůvodnění navýšení ceny nájmu za kontejner 1100 litrů z 200,- na 600,- Kč ročně

17) tajemníkovi MěÚ, aby na Správu silnic Olomouckého kraje zaslal požadavek na umístění odrazek nebo výstražných pruhů na kamennou podezdívku domu s pečovatelskou službou č. 159, která vystupuje do průjezdního profilu komunikace

18) odboru místního a bytového hospodářství ošetřit chodníky postřikem proti trávě

RM bere na vědomí:

19) informaci, že manželé Ing. Michal a Ing. Eva Toflovi postaví roubenou stavbu na parcele č. 750/2 v k. ú. Hynčice pod Sušinou z hraněných trámů

20) informaci, že projekt rozvodu NN a kabelu VN pro hraniční přechod na Kladském sedle zpracuje firma EMART plus, s. r. o., Brno a že ve středu 14.9.2005 proběhne koordinační schůzka, kdy bude s dodavatelem stavby, SME a stavebním úřadem projednáno definitivní řešení trasy kabelu VN

**U s n e s e n í
z 21. zasedání
zastupitelstva města ze
dne 15. 9. 2005**

č. 75: ZM schvaluje:

a) ověřovatele zápisu:
Ing. Vladimír Černín,
Ing. Milena Mikundová

b) návrhovou komisi ve složení: předseda Miloš Kamp, členové Karel Raczek, Ing. Ludovít Ovčiarik

c) usnesení zastupitelstva města Staré Město ze dne 15.9.2005 o schválení souborného stanoviska ke konceptu řešení „Územního plánu města Staré Město“ v tomto znění:

Zastupitelstvo města podle § 84, odst. 2, písm. b/ zákona č. 128/2000 Sb.,
o obcích:

I. schvaluje:

1) souborné stanovisko ke konceptu řešení územního plánu města Staré Město v rozsahu katastrálních území Staré Město pod Králickým Sněžníkem, Hynčice pod Sušinou, Chrástice, Kunčice pod Králickým Sněžníkem, Malé Vrbno, Velké Vrbno, Nová Seninka, Stříbrnice,

2) návrh rozhodnutí o námitkách vlastníků.

II. bere na vědomí:

1) stanovisko nadřízeného orgánu územního plánování Krajského úřadu Olomouckého kraje, odboru strategického rozvoje kraje, oddělení územního plánu a stavebního řádu ze dne 8.8.2005, č. j. KÚOK/24432/05/OSR/7129, kterým schválení souborného stanoviska doporučuje.

III. ukládá starostovi:

1) ihned předat schválené souborné stanovisko pořizovateli, Městskému úřadu Šumperk, odboru strategického rozvoje, územního plánování a investic, k zabezpečení § 21, odst. 5 stavebního zákona k vypořádání námitek vlastníků pozemků.

d) záměr:

1) prodat pozemek p. č. 248/6 o výměře 866 m² v k. ú. Kunčice pod Králickým Sněžníkem

2) prodat pozemek st. p. č. 97 o výměře 54 m² v k. ú. Stříbrnice

3) prodat část pozemku p. č. 1128 o výměře cca 250 m² v k. ú. Hynčice p. Sušinou

4) prodat část pozemku p. č. 3244/31 v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem

5) prodat část pozemku p. č. 68/2 (nově p. č. 68/10) o výměře 151 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem

6) prodat část pozemku p. č. 973/1 v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem

7) prodat domy č.p. 1, 3, 5 v Nové Senince

e) prominutí pohledávky:

1) zemř. Ladislava Hubálka ve výši 7 686,--Kč za dlužné nájemné a vyúčtování služeb za rok 2004

2) zemř. Josefa Vašuta ve výši 3 336,50 Kč za dlužné nájemné a vyúčtování služeb za rok 2004

f) prodej:

1) domu čp. 312 v Hornické ulici ve Starém Městě za minimální cenu 620 550,-- Kč

2) domu čp. 26 ve Stříbrnicích

3) části pozemku p. č. 746/2 (nově 746/4) o výměře 35 m² v k. ú. Hynčice pod Sušinou Radku Zimmermannovi a Janě Šilberské za cenu 200,-- Kč/m²

4) části pozemku p. č. 977/5 o výměře 359 m² (nově 977/28) a 49 m² (nově 977/29) v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Jiřímu a Libuši Lněničkovým za cenu 20,-- Kč/m²

5) části pozemku p. č. 1006 (nově 1006/2) o výměře 393 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Stanislavu a Boženě Matějčkovým za cenu 20,-- Kč/m²

6) části pozemku p. č. 1006 (nově 1006/3) o výměře 363 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Ladislavu a Daně Hnilíčkovým za cenu 20,-- Kč/m²

7) části pozemku p. č. 1006 (nově 1006/4) o výměře 390 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Václavu a Daně Krejčí za cenu 20,-- Kč/m²

8) části pozemku p. č. 1006 (nově 1006/5) o výměře 399 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Jaromíru a Boženě Pacalovým za cenu 20,-- Kč/m²

9) části pozemku p. č. 1006 (nově 1006/6) o výměře 465 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Šimonu a Aleně Talpovým za cenu 20,-- Kč/m²

10) části pozemku p. č. 1006 (nově 1006/7) o výměře 423 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Květoslavě Hanusové za cenu 20,-- Kč/m²

11) části pozemku p. č. 1006 (nově 1006/8) o výměře 467 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Horstu a Marcele Krobotovým za cenu 20,-- Kč/m²

12) části pozemku p. č. 1004/1 a části 1006 (nově 1006/9) o výměře 531 m² v k.ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Květoslavě Bergmanové, za cenu 20,-- Kč/m²

13) části pozemku p. č. 1004/1 a části 1006 (nově 1006/10) o výměře 494 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Evě Korešové za cenu 20,-- Kč/m²

14) části pozemku p. č. 1004/1 a části 1006 (nově 1006/11) o výměře 375 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Karlu a Veronice Krejčí, za cenu 20,-- Kč/m²

15) části pozemku p. č. 1004/1 (nově 1006/12) o výměře 326 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Františku a Marii Bergmannovým, za cenu 20,-- Kč/m²

16) části pozemku p. č. 1004/1 (nově 1006/13) o výměře 272 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Zdeňku a Evě Řezníčkovým za cenu 20,-- Kč/m²

17) částí pozemku p. č. 977/5 (nově 977/23 o výměře 43 m² a 977/24 o výměře 368 m²) v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem Ing. Panajotisi a Mgr. Ludmile Geogiadisovým za cenu 20,-- Kč/m²

g) Změny v hospodářské smlouvě mezi městem Staré Město a VHZ a. s. Šumperk o úvěru a úpisu akcií v souvislosti s rekonstrukcí a dostavbou stokové sítě, a to navýšení úroku z poskytnutých finančních prostředků z 0,5 % na 6 % ročně

h) Koupi pozemků pod zpevněnou plochou v Kunčicích od Lesů a. s. ČR část p. č. 121/2 o výměře 265 m², Nadačního fondu INFORM část p. č. 126 o výměře 20 m² a Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových část p. č. 149 o výměře 265 m²

ch) rozpočtovou změnu:

Příjmy:
Oddíl/Položka 1/ 8123
Rozpočet 0
Skutečnost 7 800 000,--
Rozpočtová změna 7 800 000,--

Dlouhodobé úvěry

Výdaje: v Kč
Oddíl/Položka 1/ 3612 6121
Rozpočet 0
Skutečnost 7 800 000,--
Rozpočtová změna 7 800 000,--

i) odměnu předsedkyni přestupkové komise ve výši 2 000,-- Kč měsíčně podle přílohy č. 1 nařízení vlády č. 37/2003 Sb. o odměnách za výkon funkce členům zastupitelstev ve znění nařízení vlády č. 337/2004 Sb. ode dne 1.10.2005

č. 76: ZM neschvaluje:

a) žádost o bezúplatný převod bývalé celnice v Nové Senince

Společenství Romů na Moravě o.p.s. k vybudování výchovného, vzdělávacího a kulturního centra

b) dopracování žádosti o dotace na akci „Kotelna na biomasu a centrální zásobování teplem Staré Město“ firmou SEWACO s.r.o.

c) prodej pozemku p. č. 3 o výměře 77 m² v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem

d) prodej pozemku p. č. 3244/9 a část st. pl. č. 15 a 16 v k. ú. Staré Město pod Králickým Sněžníkem

č. 77: ZM ukládá:

a) radě města řešit neslučitelnost funkce předsedy finančního výboru a odborného lesního hospodáře. Termín: 15.10.2005

b) radě města hledat vhodný objekt pro Společenství Romů na Moravě o.p.s. k vybudování výchovného, vzdělávacího a kulturního centra. Termín: 31.10.2005

c) radě města projednat a schválit jednací řád RM. Termín: 15.10.2005

d) radě města zajistit plnění usnesení zastupitelstva města ze dne 10.2.2005 č. 58, písm. a/, b/, c/, d/ a usnesení zastupitelstva města ze dne 16.6.2005, č. 70, písm. c/, d/, e/, f/. Termín: 31.10.2005

e) radě města řešit připomínky občanů z jednání zastupitelstva města. Termín: 31.10.2005.

OPRAVY

chladniček, mrazniček,
el. sporáků, bojlerů,
aku. kamen u vás doma

m o b i l : 606 420 133

Kabát Jan,
B. Němcové 595, Jeseník,

tel.: 584 412 695 + zázn.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny

81 let Krejčí Václav

83 let Dulovcová Antonie

83 let Machálková Marie
Straka Hynek

*Nášim
spoluobčanům
přejeme stále
zdraví, mnoho štěstí
a radosti ze života!*

Žádáme rodiče
narozených dětí, aby
oznámili v TIC, zda si
přejí uveřejnění jména
dítěte ve Zlatém rohu.

Bez tohoto souhlasu
nebudeme jména
zveřejňovat.

DIVADELNÍ SOUBOR ŠOK SLAVÍ 10. VÝROČÍ

Ochotnické divadlo bylo po dlouhá desetiletí jednou z mála kulturních vymožeností přístupných širokým vrstvám obyvatel, a to zvláště na venkově. V dobách, kdy cestovat za kulturou bylo zdoluhavé a televize ještě neexistovala, přinášeli amatérští herci díla českých i světových dramatiků svým sousedům přímo do jejich hospod a kulturních domů. Z řad ochotníků také vzešlo mnoho význačných českých herců.

Není známo, jestli před válkou byl ve Starém Městě nějaký ochotnický soubor, to je otázka spíš pro místního kronikáře, ale po válce existoval určitě. O tom nás přesvědčují zaprášené kulisy a pár starých fotografií, které si schovávají ve svých albech místní pamětníci. Nevíme, kdy místní soubor zanikl, ale víme jistě, že divadlo se hrálo ve škole, kde především paní učitelka Fadrná zasévala místním žákům lásku k divadlu.

Někteří se po letech rozhodli založit Staroměstský ochotnický kroužek - ŠOK.

V době, kdy pražští herci hostují v každém okresním městě a televize je čím dál větším tahákem, zdá se být ochotnické divadlo přežitkem. Přesto tomu tak není. Utvrzují nás v tom nově vznikající soubory, které se rok co rok objevují na přehlídkách amatérských divadel.

Za 10 let své činnosti uvedl náš soubor ŠOK osm divadelních premiér a dvě krátké jednoaktovky u příležitosti Anenské poutě. Repertoár souboru tvoří z velké části komedie a pohádky, se kterými hostujeme po celém okrese. K desátému výročí vzniku si však soubor vybral žánr trochu těžší, a to detektivní hru Agathy Christie „Nezvaný host“. Doufáme jen, že tím naše věrné diváky nezklameme a zachovají nám přízeň i nadále.

Co ovšem trápí staroměstské ochotníky nejvíc, je příliv nové krve. Hlavně mužské osazenstvo se za těch let moc nezměnilo. Nové tváře by jistě přinesly do souboru novou motivaci a podněty a i pro diváky by byly osvěžením. Dělat ochotnické divadlo není nic lehkého, je to spousta práce - od výroby a malování kulisy, shánění rekvizit a kostýmů, přepisování textů, až po samotné učení rolí. Na druhou stranu však přináší i mnoho pozitivních zážitků. Potlesk diváků a radost dětských očí je tou nejlepší odměnou za obětovaný čas. Jsme rádi, že uplynulých deset let bylo přínosných pro naše diváky a přejeme jim do dalších let mnoho hezkých zážitků se Šokem.

Divadelní soubor ŠOK

Vás zve dne 21.10.2005 ve 20:00 hod. na detektivní hru
podle Agathy Christie s úpravou textu Jiřího Ondroucha

NEOČEKÁVANÝ HOST.

Obsazení:

Michael Starkwedder
Laura Warwicková
Richard Warwick
Paní Warwicková
Jane Warwichová
Benny
Murphy
Jakub Farar
Inspektorka
Seržantka

Jiří Ondrouch
Alena Kozáková
Petr Ondrouch
Lída Simajchlová
Barbora Hubíková
Iveta Irimičuková
Jaroslav Hubyč
Rudolf Šmůla
Marie Neumannová
Táňa Kišová

Režie a úprava textu
Nápověda a inspekce
Nápověda

Jiří Ondrouch
Dáša Divišová
Vlasta Kuběnková

ŠOK

I když oslavy stého výročí otevření železniční trati Hanušovice – Staré Město proběhly již v červenci jako součást naší Anenské pouti, sluší se věnovat tomuto významnému jubileu několik řádek i v říjnovém čísle našeho Zlatého rohu. To proto, že až teď, 4. října, uplynulo 100 let od té významné historické události, kdy do Starého Města přijel první vlak. Pokud jste měli zájem, mohli jste se o tom více dočíst v příležitostné brožuře, kterou v červenci k tomuto výročí vydal náš městský úřad.

Ne každý si ale tento příležitostný tisk zakoupil a ne všechno, co jsme v redakční radě k vydání chystali, bylo nakonec do knížky zařazeno. Dovolte mně tedy zde připomenout tuto událost jednak několika větami o správě a řízení naší železniční stanice v minulosti, jednak částí 6. kapitoly z knížky, která zaznamenala vzpomínky jednoho ze strojvedoucích zdejší lokální trati p. Václava Jokla z Hanušovic.

Správa železniční stanice Staré Město

Železniční stanice Staré Město obdržela ihned v roce 1905 pravomoc staničního úřadu a převzalo ji ředitelství Císařsko-královských státních drah do státní správy, i když byla vystavěna soukromou společností. Technické služby, především udržování železniční tratě do Starého Města, zajišťovala železniční stanice Hanušovice. Zde také bylo sídlo strojmistra a traťmistra pro novou trať. Vytápění strojů se provádělo nejen v Hanušovicích, ale i ve Starém Městě, kde byla od počátku v provozu malá výtopna pro dvě lokomotivy řady 97. Provoz stanice zajišťoval v letech 1905 – 1924 tzv. staniční dozorce, v letech 1924 – 1932 staniční jednatel za paušální měsíční odměnu, od roku 1932 byla stanice obsazena staničním personálem (správce stanice a tři staniční zaměstnanci). Tato správa pokračovala i po válce až do roku 1977. V tomto roce byla

samostatnost železniční stanice ukončena a řízení stanice od 1. 1. 1978 převzala ŽST Hanušovice. Ve Starém Městě zůstala jen komerční služba, vykonávaná dvěma staničními manipulantkami a jednou staniční dělnicí. Od r. 2004 byla zřízena doprava Staré Město a všechny pracovní úkoly ve stanici byly sloučeny do jednoho systematizovaného místa komerční pracovníce. Ve službě se v denních směnách v této funkci střídají dvě pracovníce ČD.

viz. tabulka níže: Obsazení vedoucí funkce jmenovitě

Vzpomínky strojvedoucího V. Jokla, uvedené v brožuře 100 let místní dráhy, obsahují i tři povídky, ve kterých autor zaznamenal zajímavé příhody ze své služby na zdejší trati. Protože od pracovníků našeho turistického střediska vím, že pamětní brožuru si většinou kupují spíše návštěvníci Starého Města a jen málo obyvatel naší obce, rozhodl jsem se po dohodě s autorem tyto pěkné vzpomínky na nedávnou historii naší jubilující trati zařadit i do Zlatého rohu a i tím vám připomenout naši stoletou jubilantku.

Sylva

Psal se rok 1980. Bylo to někdy v létě, když jsem ji poprvé uviděl. Byla mladá a krásná. Stála na zastávce v Chrásticích a nebylo možné ji přehlédnout. Zastavil jsem stanovištěm strojvedoucího v její blízkosti a díval se na ni s údivem, jako by se jednalo o nadpřirozenou bytost. Asi si byla vědoma své převahy i mého údivu,

který se změnil v rozpaky, když se přiblížila k oknu, ze kterého jsem byl vykloněn ven. Nechala se i pohládit. Hned napoprvé a pak ještě mnohokrát. Byla to Sylva. Mladá laň pana hajného Josefa Poulíka, který bydlí asi 200 metrů od zastávky.

Od té doby přicházela často a známé tváře vlakvedoucích i strojvedoucích poznala naprosto dokonale. To jí ale nestačilo. Nejednou se dožadovala nástupu do vlaku, a to zvláště tehdy, když vlakvedoucím byla pan Jindřich Vosáhlo. Ten byl znám tím, že vážnost své funkce a drážních předpisů pokládal za naprosto nedotknutelné. Všichni spolupracovníci jsme to respektovali a stejně tak i cestující. Kromě té jediné – Sylvy. Stávalo se, že když chtěla nastoupit do motoráku, tlačil ji ze dveří ven a snažil se jí vysvětlit něco o podmínkách přepravy na železnici. Cestující i v letních dnech z toho měli „vánoce“. Uražená dáma, která podlehla tak přesvědčivé argumentaci, reagovala ale po svém. Ode dveří skočila přímo před motoráček a bylo to. A tak Jindřichovi nezbylo nic jiného, než aby sám vystoupil a šel uraženou slečnu vyprovodit na cestu vedoucí domů. Na moji štiplavou poznámku, že jejich vztahy jsou jaksi nadstandardní, se mi dostalo poučení ve smyslu předpisů o významu funkce náčelníka vlaku pro bezpečnost cestujících atd. Samozřejmě, že před tak vážnými argumenty jsem musel kapitulovat. Idylka ale netrvala dlouho. Sylva vyrostla a po poranění, které utrpěla, začínala být nebezpečná

Tabulka: Obsazení vedoucí funkce jmenovitě

1905 - 1913		Pan Anderle	Staniční dozorce
1913 - 1924		Pius Jahn	Staniční dozorce
1924 - 1926	Vrchní oficiál	Petr Volný	Staniční jednatel
1926 - 1932	Inspektor ČSD	Otakar Kodýtek	Staniční jednatel
1932 - ?	Vrchní oficiál	Rudolf Polzer	Správce stanice
27.8.1945 - 24.3.1948	Provoz. oficiál	Bedřich Krupička	Správce stanice
25.3.1948 - 17.11.1948	Vrchní asistent	Leopold Höfer	Správce stanice
18. 11. 1948 - 1962	Vrchní asistent	František Miarka	Správce stanice
1962 - 1969		Rudolf Schuster	Správce stanice
1970 - 1977		Alois Maňásek	Správce stanice

hlavně lidem, které neznala. Svou životní pout' ukončila v ZOO na Svatém Kopečku. V dobách její slávy se ale o ní hovořilo v celém okolí a do Chrastic se na ni jezdili dívat i turisté. Její věhlas překročil i hranice našeho okresu. Dne 4. 1. 1981 o ní vyšel článek v Mladé frontě, kterou má pan Poulík uschovanou na památku. Nám na ni zůstanou krásné vzpomínky. Navždy!

Stopařka

Viděl jsem ji z dálky. Stála na cestě u kolejí a mávala oběma rukama nad hlavou. Bylo to na lesní cestě, která vede z horních Chrastic kolem jezírka lesem přes trať na silnici, vedoucí ze Starého Města do Hanušovic.

Pomalu jsem k ní dojížděl a zastavil. Dobrý den, copak si přejete, slečno? To byla má první slova, provázení smíchem nad mou první stopařkou na kolejích. Já hledám – já hledám nádraží, odpověděla mi zadýchaným hlasem se zvednutou hlavou. Já ale první co jsem pochopil, bylo to, že s tou slečnou jsem to přehnal. Tak si nastupte – možná se nám to nádraží podaří najít. Otevřel jsem dveře a protože schody do vozu jsou bez vyvýšeného nástupiště poměrně vysoko, pomohl jsem jí nastoupit. Jí samotné to nějak nešlo. Podal jsem jí tedy ruku a s mou pomocí se dostala do vozu. Dozvěděl jsem se, že jede do Olomouce, že zabloudila, že jí ukázali špatnou cestu, že ještě nikdy nestopovala ani auto atd. atd.

Když v Hanušovicích vystupovala, tak se znovu snažila děkovat, ale já jsem ji přerušil a omluvil se za tu slečnu. Tou totiž rozhodně nebyla. Šťastnou cestu – nashledanou. Čas plynul. Asi za rok po této příhodě jsem dosti vážně onemocněl a dost dlouho se léčil. Už to vypadalo tak, že jako strojvedoucí již nikdy jezdit nebudu. Těch nejrůznějších vyšetření a testů, které jsem musel absolvovat, bylo mnoho. Paní doktorka, která si jejich výsledky prohlížela, mi řekla: Všechno dopadlo dobře – můžete znovu jezdit, měl jste štěstí. Paní

doktorko, vy také, řekl jsem radostně, i když koutky mých očí byly vlhčí než obvykle. Nechápat se na mě podívala a možná jí v duchu bleskla myšlenka na to, zda se v testech nestala někde chyba, nebo... Ale já jsem hned pokračoval: Co kdyby z Vás byla znovu někdy slečna stopařka? Údiv, který se jí objevil ve tváři, jsem oplatil smíchem jako tenkrát na lesní cestě u kolejí. To jste byl... Ano já, nenechal jsem ji domluvit, a tentokrát děkuji zase já Vám. Poznal jsem její tvář hned, jak jsem ji poprvé spatřil. Byla to přece má první, ale bohužel i poslední stopařka na kolejích. Ji tehdy zajímalo, aby se dostala do vlaku, než cokoliv jiného. Tentokrát si mě ale opravdu prohlédla, i když jako lékařka trochu jinak. Takže právem jí patří můj dík.

Kůň

Stalo se to 13. února 1996. V té době byly parní mašinky již dávno mimo provoz. Kdyby ještě jezdily, vše by dopadlo úplně jinak. Byl krásný slunný den a paprsky slunce se odrážely v čerstvě napadané dvaceticentimetrové vrstvě sněhu. Služba byla klidná a zdálo se, že tomu bude tak až do konce. Nebylo. Při vjezdu do jednoho oblouku jsem na velmi krátkou vzdálenost uviděl stát uprostřed kolejí koně. Nevím, zda první zareagoval můj mozek, nebo jen samotná ruka, kterou jsem měl ze zvyku na rukojeti brzdy. Snad i vyšší moci musím poděkovat za to, že se mi podařilo zastavit necelých 10 metrů před tímto nádherným a ušlechtilým tvorem. Ten i po zastavení vlaku zůstal stát uprostřed kolejí a dívali jsem se navzájem jeden na druhého. Bylo to neuvěřitelné, ale stál jako by se proměnil ve zkamenělou sochu. Otevřel jsem po chvíli dveře od kabiny a vyzval cestující, ať se jdou podívat. Jejich údiv byl stejný jako ten můj, ale mě se navíc třásla i ruka, která ještě před chvílí svírala brzdou. Jeden z cestujících, který stahoval stromy ve Starém Městě, se nabídl, že koně odvede. Dík mu za to a ČD mu dodnes dluží neprojeté jízdné. Při další

jízdě asi po 500 m byla v kolejích další překážka, viditelná ale na dálku a dávající znamená, abych zastavil. Samozřejmě jsem to udělal a oznámil majiteli koně, že mu jej vede jeho kolega po silnici. Ten dobrý muž již jistě viděl svého koně pod koly vlaku, a není se co divit, že po mé tak radostné zprávě smekl čepici pravděpodobně jako výraz díků tomu, k němuž se za osud svého koně modlil.

S čepicí v ruce sjel z náspu trati a po kolena ve sněhu se prodíral k silnici. Podle stop šel kůň středem kolejí více než kilometr. Na asi desetiminutové zpoždění výpravčí v Hanušovicích pan Holinka s přípoji počkal a cestující nic nezmeškali. Vše dobře dopadlo. Kéž by tomu tak bylo vždy!

V. Černý

NÁDRAŽNÍ BUDOVA VE STARÉM MĚSTĚ

V letošním roce při příležitosti stého výročí založení místní dráhy Hanušovice - Staré Město byla provedena celková rekonstrukce části budovy nádraží. Další část měla být zbourána. Jelikož jsme chtěli zachovat původní podobu nádraží jakou měla před 100 lety, proběhlo několik jednání s českými dráhami na různých úrovních. Konečným výsledkem je to, že se nebouralo a zároveň jsem požádal o odkoupení části budovy písemnou formou.

Cituji:

„Vážený pane vrchní přednosto, ve věci opravy nádražní budovy ve Starém Městě se na Vás obracíme se žádostí o odkoupení části nádražní budovy za symbolickou cenu. Město provede výměnu oken, zhotovení nové fasády a opravu střechy. Město na své náklady zajistí geometrické zaměření nemovitosti.“

Doposud město neobdrželo žádnou kladnou ani zápornou odpověď.

Jaroslav Macek

„Nikdo neví jako já, zač kováři pijou, ze starého železa nové cvočky bijou.“

KOVÁŘI

Kovářství je řemeslo velmi staré a není myslím člověka, který by se s ním nesetkal. Ať už přímo v kovárně, kde mistr kovářský dílo zhotovoval, či jen s hotovými výrobky těchto mistrů. Jako jsou brány hradů, ozdobné hrazení studní a jiné, zkrátka na toulkách po památkách doma i v cizině. Jako vesnický chlapec jsem s kamarády často a rád pozoroval při práci místního kováře, chlapíka rozložitě a silnější postavy, hustého obočí, tmavých černých vlasů a jiskrných očí. Vždy jako by dobře naladěm neměl daleko k různým šprýmům. Jen jméno bylo křehčí od železa, jmenoval se pan Sklenář. Obdivovali jsme jako kluci to množství náradí, kladiv a kladívek, největší radost nám však udělal, nechal-li nás tahat měchy. Těm mladším je třeba připomenout, že kdysi se do výhně nefoukalo ventilátorem na elektrický pohon, ale tahaly se měchy, aby se oheň a v něm kovářské uhlí dobře rozhořel a vydal patřičný žár k rozžhavení železa, aby bylo kujné. Ale pryč od vzpomínek na dětství a věnujme se řemeslu jako takovému.

KOVÁRNY

Budovy kováren byly součástí rolnických usedlostí a od ostatních zemědělských dvorů se odlišovaly jen svým specializovaným provozem. Jinak tomu bylo ve městech. Kovárna byla situována směrem ke komunikaci čili cestě, silnici, aby byl k ní snadný přístup. Vchod do kovárny byl někdy chráněn podsíní či přístřeškem, pod nímž se v létě kuli koně. Kovárny byly v soukromém majetku, nebo byly v majetku celé obce, která je kovářům pronajímala, nebo

prodávala. Tak je možno se dovědět z kupní smlouvy z 28. června 1799 zveřejněné v Pamětní knize obce Herálecké (SA 9, 1914, 72-73). V ní je mimo jiné upraveno, že v případě, jestli by se mistr obci jakkoliv zpronevěřil, si obec zanechala právo vzít kovárnu zpět do svého majetku, peníze mu vrátit a jinému prodat. Kovárny byly obecně prospěšné budovy. Byly též místem setkávání sousedů, vyměňovali se zde zkušenosti, názory i místem s bohatou vypravěčskou náplní. Tak jako obchody či mlýny.

Kovářství je jedno z mála řemesel, které od středověku existovalo a rozvíjelo se jen s malými technickými změnami a s téměř stejným souborem výrobků. Ve větších městech se poměrně často členilo na řadu příbuzných oborů, jako bylo zbrojířství, zámečnictví, kotlářství, cvočkařství a podobné činnosti. V 10. – 12. století kováře nacházíme prokazatelně mezi dvorskými výrobci spolu s uzdaři, sedláři a řemenáři a s největší pravděpodobností vyráběli i jiné věci než jen podkovy. Ve 13. století již byla kovářina slyšet ve všech místech, kde žilo více obyvatel ať už ve městech či vesnicích. Tehdy kováři kovali různé předměty a nástroje pro potřebu domácností i řemesel. V 15. století z jejich výrobků pro běžnou potřebu připomenu jen některé. Sekery kladní, dřevné, havířské, rohaté. Bradatky kolářské. Řeznické sekery. Kladiva mezi nimi i zednická, kosná, babky, podbíječky. Pily větší i menší a různé sekáče. Kuli též formy na pečení oplatek, motyky, srpy, hřebíky, travní i obilní kosačky, kladiva, lopaty, hřebla a mnoho dalších výrobků. V té době naši předkové vynikali i na poli válečném (doba husitská), a tak vyráběli i zbraně. Sem patřili palčáky, bijáky, palice a jiné. Kovali i selské cepy.

Výroba zbraní byla označována jako práce „díla bílého“. Kování vozů, koní se naopak nazývalo „dílem černým“. Koni se tehdy kuli na hladko, na ostro, nebo se podkovy jen přitvrzovaly. Dílo muselo být pevné a úhledné. V případě stížnosti na kováře cechmistr šlehal, kdo nese na poškozeném výrobku vinu. Tresty nebývaly mírné.

K vybavení kovárny patřilo nepřeberné množství náradí, jež se postupně tak, jak se vyvíjelo řemeslo, vyvíjelo a zdokonalovalo též. Byly to rohatiny, svěráky. Kovadliny, nákovadla, kleště různé snad dvacaterý, kleště koňské, kladiva ruční různých velikostí a na různá použití, kladiva nýtovací, sekáče, utínáčky, perličky, průbojníky, struky koňské a samozřejmě ohniště a měchy. Jistě toho bylo víc, než jsem pojmenoval.

I v následujících stoletích zahrnovala kovářská práce obdobný soubor výrobků. Kováři byli usazeni ve městech a po vesnicích a všude patřili mezi oblíbené a nepostradatelné lidi. Bez kovářů se zkrátka vůbec nedalo žít. Kováři byli a jsou i dnes nejen zdatnými řemeslníky a znalci koní. V každém kovářském srdci plane větší či menší kus umělce. Kované předměty umělecké hodnoty, které se nám z různých období zachovaly, představují především různé mříže, zábradlí, kování vrat a dveří či okenní mřížky. I v našem regionu je toho dost, co lze na kovářské práci obdivovat. Lze ještě nalézt celé kované zámky, klíče, panty i se značkou kováře. Mříže, kování vozů s ozdobami atd. Taktéž kování nábytku či pokladen stojí za povšimnutí. Nesloužilo jen jako dekorace, ale též jako ochrana před zloději, kterých bylo a je v každém století víc než dost.

Kovářská práce si dlouho uchovávala svou tradiční

účelovou platnost. Pronikající průmysl však postupně přejímal sortiment výrobků vesnického kováře, a tak se toto původně samostatné a hrdé řemeslo ocitlo v roli doplňkové údržby, což je škoda.

Vraťme se však ke kovářům samým. Ti nebyli jenom řemeslníky, ale především na venkově plnili i další potřebné funkce. Kováři i kovářky byly totiž i zdatnými ranhojiči a zvěrolékaři. Trhání zubů a pouštění žilou koním bývalo jejich častou činností. To vše v době, kdy zdravotnictví jako takové bylo ještě snem a ve vývoji. Ke kovářství se vázaly různé obyčeje, zvyky a pověry. Ať už to bylo přibíjení podkov na dveře či prahy, nebo krámské pulty pro štěstí. Také se věřilo, že když kovář v sobotu po skončení práce uhodí kladivem naprázdno o kovadlinu, „ukovává“ tím na týden čerta a ten nemůže lidem škodit. (Kniha TMA – tajuplnost, mámidla a kejkle, SNDK). Zvláštní kapitolu představoval a představuje vztah kováře a koně. Málokdo toho o koních věděl více než kováři, kteří vždy dokázali svým čtyřnohým přátelům pomoci. Pěkně o tom vyprávějí ve své knize Řemesla našich předků M. Janotha a K. Linhart. Při uřknutí koně se prý doporučovalo toto: „Chyt' kocoura pitomého, vem plný škopek vody a v té vodě ho

celého potop a pak s ním smej koně uřknutého. Pro klisnu vem kočku.“ Rada jistě zajímavá, jde jen o to, co by tomu řekli ochránci zvířat.

V našem městě provozovali živnost či řemeslo kovářské do roku 1946:

Čp. 91: Dittert Josef

Čp. 128: Streit František

Po roce 1946 tyto kovárny přešly pod národní správu a na čp. 91 dělal kovářské řemeslo pan Hil Karel. Na čp. 128 pan Pacal Bohuslav. Tato kovárna i po jeho odchodu ještě sloužila Státním statkům a pracovali zde mimo jiné pan Sojka Jan, Řezníček Josef a jiní. Ve Stříbrnicích tuto činnost vykonával pan Jonák Antonín. Kovárny byly též ve

Šléglově či Chrasticích. Dnes je na místě Pacalovy kovárny rodinný domek rodiny Šebkovy. Jejím zániku předcházela požár sousedního domku. I okolní kovárny zanikly. Umělecké kovářství provozuje pan Ilja Zachoval ve Šléglově. O tom, že by někdo toto řemeslo jako takové v rámci podnikání sám či jinak provozoval, nevím. Snad jen jako doplňkovou činnost ve firmě brá Pešků pan Biloš Jan. Ostatně zručnost, fortel i nápady měl a má. Kování vrac v Chrasticích je toho důkazem.

Miko Fr.

Pacal Bohuslav
kovářství
Staré Město p. Sněž.

NÁŠ TÁBOR V CHORVATSKU

Z deníku skautky Jitky Sučanové

1. 8. 2005

Bylo 18.00 hod. a u klubovny bylo plno lidí. Přestože měl být v šest hodin odjezd, našli se i takoví, kteří jako primadony přišli klidně o čtvrt hodiny později. Nějak jsme se nasoukali do autobusu a jelo se. Já jsem seděla s Petrou, vedle mne seděla Evča s Jančou, akorát Míša s Kačou seděly o sedadlo dál. Snažila jsem se usnout, ale bohužel to nešlo, tak jsem si s Evčou našla jinou

zábavu. A co jiného by to mohlo být než konzumování oříšků, gumových medvídků, sýrových tyčinek a bůhví čeho ještě. Asi kolem desáté nám pustili videokazetu Úžasnákov. Jelikož mě to moc nebralo, přesedla jsem si po chvíli k Janče a měly jsme vážný rozhovor na úrovni: kecaly jsme o hororech, stezce odvahy, čeho se nejvíce bojíme a myslím, že bychom pokračovaly dál,

kdyby nás přece jen nezmohla únava.

2. 8. 2005

Probudila jsem se mezi prvními a měla jsem strašný hlad. Neodolala jsem a zakousla jsem se do řízku. Postupně se začali probouzet i ostatní a protože už bylo světlo, pozorovali jsme krásnou chorvatskou přírodu. Za chvíli jsme dojeli do Fužine a do tábora jsme museli po svých, jen

zavazadla a všechny zásoby nám převezli v autech. Dala jsem si další řízek na posilnění a pak jsme nosili všechny zásoby z auta. Potom nám Leoš oznámil, kde budeme přebývat. Skautky a světlušky spaly v jedné místnosti, kde bylo „hodně“ místa. Našla jsem si hned u dveří 4 spojené postele, takže jsme ležely vedle sebe Eva, já, Kača a Míša. Vypakovaly jsme se a šly jsme se koupat k jezeru Lepenica (to jméno jsem zjistila až později). Tam byli nějakí chorvatští kluci a já s Míšou jsme se s nimi seznámily. Mluvily jsme česky, anglicky, chorvatsky, rukama i nohama. Potom jsme se vrátili na večeři, kde jsme dostali hrachovou polévku a nudle s mákem. Pěkně jsme se napapali a po večerním nástupu jsme šli do jídelny zpívat. Dostali jsme nové zpěvníky, ale musím konstatovat, že bez Jirkovy kytary to jaksi není ono.

3. 8. 2005

Spala jsem jako miminko a nebýt světlušek, které neberou ohled na ostatní, tak jsme mohly ještě déle krásně spinkat. Potom jsme se já, Evča, Míša, Kača odebraly udělat ranní hygienu. Propásly jsme rozcvičku, kterou jsme si musely nahradit. Potom jsme se vrátily do svých brlohů, kde byl pěkný svinčík, a tak jsme se daly do úklidu. Konečně zapískali.--- a šlo se na snídani. Byla vánočka s medem a kakao, na to jsem se těšila už od včerejška. Jakmile jsme naplnili svá bříška, začalo se rozlosovat do družin. Nejdříve se rozlosovali kapitáni lodí a ti zůstanou po celý tábor. Los padl na Kaču, Denisu, Jonáše a mě. Každý den si vylosujeme jiné členy posádky. Dnes jsem si vytáhla Evču, Fazola, Julku a Kačku. S touto posádkou jsem měla nakreslit vlajku, na kterou nám dali plátno. Evča nakreslila FISHBONE, od toho jsem také odvodili název lodi, což měl být další úkol. Jmenovali jsme se FISHBONI. A jako třetí požadavek bylo heslo: WE WON'T GIVE UP, to znamená

„NEVZDÁME SE“. Na oběd jsme měli kuřecí směs s opékanými bramborami – bylo to výborné! Po obědě byl odpolední klid, ve kterém jsme se museli doladit naši vlajku. Potom přišlo a přišlo... Sešli jsme se v jídelně a hráli soutěže. Naší družině to šlo jak psovi pastva. Byla jsem zvědavá, koho si zítra vylosuji.

4. 8. 2005

Dnes ráno nás vzbudil Jenda. A po ranní hygieně jsme měli snídani. Nikoliv v jídelně venku, ale v chatě. Ve venkovní jídelně se zabýdleli němečtí skauti, protože jim podplavaly stany. Po snídani jsme se vypravili k moři do Crikvenice. Nejdřív jsme měli slavnostní nástup. Vztyčovala se vlajka a zpívaly hymny. Potom jsem si vylosovala členy posádky: Jaňu, Kukuše, Terezku, Emu a Zuzku. Naskládali jsme se do autobusu a jelo se. Sluníčko sice nesvítilo, ale já s Míšou jsme celé šťastné do moře skoro utíkaly. Tak jsme slavnostně poprvé smočily naše nožky do slané vody. Když jsme vylezly, pocítilo naše tělo hlad. Posilnily jsme se naší svačinou, kterou nám na cestu přibalili. V táboře jsme vysprintovaly do sprch, protože jsme byly celé slané. Potom jsme si uklidily a spěchaly na večeři. Byla kuřecí polévka, bramborová kaše se sekanou a okurkový salát. Po večeři jsme šli psát pohledy a zpívat. Konečně přišel Jirka, takže to bylo hned znát. Při večerním nástupu se vyhlášovaly výsledky včerejší hry. Kupodivu jsme byli na 1. místě!!!

5. 8. 2005

Ranní rozcvičku měla Petra a běželi jsme skoro až k jezeru, ale rozhýbali jsme se dobře. Při nástupu jsem si vylosovala Míšu, Kukuše, Míšu F., Kačku S., Fazola. Jenda nás obdaroval šifrou, vyluštili jsme ji a jako první jsme vyrazili. Došli jsme k prvnímu stanovišti, kde byla Petra s Kačou, museli jsme vyfouknout a nafouknout lehátko. Na dalším stanovišti čekal Boža,

u kterého jsme museli poznávat kytky, pak čekal Miši a Ad'a, kde jsme z kamenů stavěli pyramidu, u Hutého jsme se kameny strefovali do stromu. No a nakonec jsme měli rozdělát oheň. Zvládli jsme to jako první. Jenomže po svačině jsme měli postavit Trojského koně. To dopadlo... Náš kůň vypadal jako krmelec. Potom byly různé soutěže ve vodě, což se naší družině vydařilo. Do tábora jsme spěchali na večeři. Po večeři jsme šli zpívat a potom jsme hráli noční hru. Museli jsme pochytat všechny rovery a roverky. Bohužel jsme při hře zasáhli do území německých skautů a jednu chvíli to vypadalo na mezinárodní zápletku. Naštěstí se vše v dobré obrátilo a jelikož skaut všude bratry a sestry má, i tato nehoda se vysvětlila.

6. 8. 2005

Dnes měla rozcvičku Ad'a, úplně stejnou jako Petra včera. Na snídani byly špagety s vajíčkem, kečupem a sýrem. Bylo to výborné! Potom byl nástup. Úplně jsem zapoměla, že máme mít pokřik, tak jsme si ho vymyslely z paty: Šikovné jsme skautky, ohebné jak proutky. Na tábory jezdíme, vždycky všechno umíme. Po rozchodu jsme se vydali kolem jezera Lepenica a měli jsme nakreslit mapku. Brodili jsme se bahnem, ale žádná značka, která měla ukazovat konec, tam nebyla. Tak jsme se dali na zpáteční cestu. Jelikož se nám to nechtělo obcházet, smykli jsme to vodou... v oblečení. Pak jsme se převlékli do plavek a koupali. Potom jsme s DJ překreslovali mapku, protože jsme ji měli celou od bahna. Ještě jsme museli najít metrový klacek a kilový kámen. Na oběd jsme měli zelňačku a povídkové knedlíky, sypané nastrouhanou tatrancou. Po obědě jsme jako kuchyňská služba museli umýt nádoby. Na dalším nástupu nám oznámili, že půjdeme do jeskyně VRELO. Bylo tam 8 °C, zatímco venku byla třicítka, ale jinak to tam bylo hezké. Při zpáteční cestě

jsme ještě hráli „úžasnou hru“, kterou jsme projeli na celé čáře. Do tábora jsme se vrátili akorát k večeři, na kterou byly zapékané brambory a mléko. Kdo chtěl, mohl se dorazit knedlíky od oběda. A já mezi nimi nemohla chybět. Potom jsme umývali nádobí, stoly a sociálky. Večer se zpívalo v naší jídelně v chatě.

7. 8. 2005

Ráno mě Tereza probudila ve 4 hod., protože jsme měli hlídku

s DJ. Hráli jsme piškvorky, prohlíželi album a hledali jablka. V půl šesté přišla Maruška a poslala nás spát. Jinak budíček byl až v 9 hod., protože venku lilo jako z konve. Na snídani byl chleba ve vajíčku. Na zásek jsme se dívali z okna, abychom věděli, od kdy máme mlčet. Já držím bobříka mlčení, protože orlí péra už mám. O orlí péra se teď snaží Kača, Míša a Evča. Při losování jsem si vytáhla Míšu, Kukuše, Oldu, Martu a Lenku.

Celé odpoledne jsme připravovali básničku. Na oběd byla hrachová polévka. Potom jsme hráli různé soutěže, protože zase lilo. Odpoledne jsme dostali na svačinu buchty s marmeládou a zase si hráli. Po večerním nástupu jsem mohla mluvit, ale rozhodla jsem se vydržet mlčení až do rána.

Pokračování příště

VOJTÍŠKOVSKÝ „LOSOVÁK“

V sobotu 10. září se konal 2. ročník volejbalového turnaje pořádaného naším VK Staré Město ve sportovním areálu Pensionu Sport Vojtíškov. Pro větší atraktivnost jsme vyzkoušeli tentokrát losovací systém složení družstev, což umožnilo dorazit do Vojtíškovy 54 jedincům nadšených volejbalem a sestavit 9 vyrovnaných a kvalitních týmů. V litém boji neznal nikdo „bratra“ z rodného klubu.

Členem vítězného družstva byl „náš“ Honza Mráček, avšak po zásluze všichni hráči byli odměněni nejen cenami, ale především tím, že vedle hodnotného sportování se i dobře bavili. Nejde ale jen o sport a zábavu, ale také o prezentaci této naší krásné, trochu opomíjené lokality. Proto velké poděkování patří nejen majiteli tohoto sportovního areálu panu J. Zajarošovi, ale také sponzorům této akce M.+M. Mikovým Chata Paprsek a firmě PRO-BIO Staré Město.

Za pořadatele Mgr. L. Jílková

inzerce

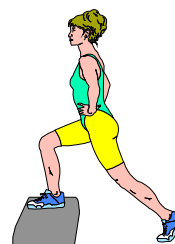
AEROBIC PRO ŽENY

AEROBIC, STEP AEROBIC, POSILOVÁNÍ, STREČINK

ZVEME ZAČÁTEČNÍKY I POKROČILÉ

Kdy? úterý a čtvrtek
Kde? tělocvična
ZŠ Staré Město
V kolik? 19:30 – 20:30
Cena? 10,- Kč/hodinu
(pronájem tělocvičny)

Září a říjen začínáme všichni od začátku!

Odchovna drůbeže Staré Město – Hajmrlov nabízí k prodeji vykrmená kuřata.

Prodej bude zahájen na provozovně dne 25.10.2005 v 15 hodin a v dalších dnech bude pokračovat až do vyprodání zásob.

Cena za 1 kg živé váhy 27 Kč.

Telefon:

Privát 583 239 594
Mobil 737 600 071

Tesařská firma EUROTÉS

se sídlem ve Starém Městě p. Sn. **přijme pracovníky na tesařské práce.**

Kontakt: mobil 777 141 459

Adresa: Kosmonautů 101, 788 32 Staré Město

KINO STARÉ MĚSTO – ŘÍJEN 2005

1. sobota 17.00 a 19.30 hod Vstupné: 35,- Kč (111 min.)	MOJE INDICKÁ SVATBA Pomáhá na Bombajský způsob aneb Bollywood vs. Hollywood.
8. sobota 17.00 a 19.30 hod Vstupné: 35,- Kč (91 min.)	OCHRÁNCE Patřil k elitní vojenské jednotce. Teď se musí stát elitním hlídačem dětí. V hlavní roli Vin Diesel.
12. středa 17.00 hod. Vstupné: 35,- Kč (115 min.)	KARLÍK A TOVÁRNA NA ČOKOLÁDU Rodinný film USA. Připravte se na sladkou příchuť dobrodružství...
15. sobota 17.00 a 19.30 hod Vstupné : 35,- Kč (90 min.)	3.15 ZEMŘEŠ Horor USA. Od tvůrců Texaského masakru motorovou pilou. <i>Doporučená přístupnost od 12 let</i>
19. středa 17.00 a 19.30 hod Vstupné : 35,- Kč (99 min.)	KUNG-FU MELA Akční komedie USA. Nejlepší kung-fu film všech dob.
22. sobota 17.00 a 19.30 hod. Vstupné : 35,- Kč (109 min.)	STOPAŘŮV PRŮVODCE PO GALAXII Scifi komedie USA. Nepropadejte panice! Ani když stopujete v županu...
26. středa 17.00 hod. Vstupné : 24,- Kč (98 min.)	MADAGASKAR Animovaný dětský film. <i>Dabováno</i>
29. sobota 17.00 a 19.30 hod Vstupné : 35,- Kč (136 min.)	OSTROV Akční film USA. Naplánuj si útěk ! <i>Doporučená přístupnost od 12 let</i>

Program našeho kina můžete najít na internetové adrese: www.365dni.cz